

ната стѣна стѣпала (IX) (около 18); тѣ сж доста изтрити и отъ тѣхъ е слизалъ единъ камѣненъ пѣтъ по склона въ долината.

Подъ църквата, къмъ изтокъ, има едно неправилно отдѣление (C) 4·3 м. дълго, съ дупки за отвѣсна дървена стѣна при източния му поширокъ край.

Отъ сѣверната стѣна на скалния носъ се влиза въ едно низко (около 1·5 м.), неправилно отдѣление съ три стѣпала.

Мѣстността е гориста; около мѣнастиря расте дива череша (едно дърво съ диаметръ 2·3 м.). На около се виждатъ остатъци отъ постройки на мѣнастирски здания и отъ горѣ на носа — развалини отъ малка крѣпость (Крѣпости № 39; положението фиг. 45, III, IV).

60—61.

На югъ отъ станцията Ветово р. Ломъ образува единъ голѣмъ, на сѣверъ изпъкналъ завой, изпълненъ съ единъ върхъ (215 м.), който излиза сѣверно отъ Торлашкото възвишение и се нарича Калугерски рѣтъ.

Въ скалитѣ около завоя има на двѣ мѣста скални мѣнастири:

60.

Калугерица,

въ скалитѣ на дѣсния брѣгъ на р. Ломъ, на върха на завоя, между два кѣси дола, които се спускатъ къмъ р. Ломъ, сѣверно отъ възвишението „Чинаръ-орманъ“, надъ воденицата Терзи-дуракъ. Той се състои отъ нѣколко изкуствени пещери. Шестъ отъ тѣхъ сж недостѣпни, и съ продълговата форма; източната се нарича Църква; между първитѣ и църквата се намира скаленъ жгълъ съ дѣкбокъ подмолъ, като пещера (табл. XVII. фиг. 109).

61.

Кара-пещера,

до воденицата Сали-бей, надъ западния (долния) край на завоя, въ юго-западнитѣ скални склонове на „Кара-кая“ (карта III; фиг. 110 планътъ).

Пещерата прѣдставлява скална църква и се състои отъ слѣднитѣ части:

1. Нартикътъ (A) е отворенъ къмъ западъ; входътъ въ него е срутенъ заедно съ вѣншната стѣна на нартика. Нартикътъ е 2·6 м високъ, 6 м. дългъ, стѣсенъ къмъ сѣверъ (до 2·6 м.). До южния край на източната му стѣна има двоенъ плиткъ пизюлъ (I) отъ двѣ части, отъ горѣ полукръгло закрѣглени (1·7 м. широкъ, 0·78 м. високъ и 1 м. надъ пода), украсенъ съ проста рамка на коло; въ двѣтѣ полета на